

Sygn. akt III AUa 67/21

Uzasadnienie

wyroku z dnia 10 września 2021 r.

Decyzją z dnia 8 marca 2019 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił wnioskodawcy S. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dochodzonego wnioskiem z dnia 17 stycznia 2019 r., w trybie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.). Powołując w podstawie prawnej decyzji art. 57 w zw. z art. 58 ww. ustawy organ rentowy podał, że odmowa przyznania renty wynika z orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu z dnia 1 marca 2019 r. uznającego, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Wnioskodawca S. P. odwołał się od powyższej decyzji ZUS do Sądu Okręgowego w Krośnie. Domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do dochodzonego świadczenia rentowego zarzucił, że wbrew stanowisku pozwanego organu rentowego jego stan zdrowia czyni go niezdolnym do pracy, co potwierdzać miała, przedłożone przez niego już na etapie postępowania przedsądowego, dokumentacja medyczna z przebiegu leczenia. Jednocześnie odwołujący się zarzucił, że przeprowadzone przez Lekarza Orzecznika ZUS czy lekarzy orzeczników Komisji Lekarskiej Zakładu badania były niepełne i zafalszowane, wnosząc w tym względzie o przeprowadzenie dowodu z zeznań tych osób w charakterze świadków jak też odsłuchanie jego nagrania na dyktafon przebiegu badania Komisji Lekarskiej Zakładu.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawcy z tego samego względu jaki powołany został w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy wskazywał, że wnioskodawca wraz z odwołaniem nie przedstawił żadnych dowodów uzasadniających uchylenie bądź zmianę decyzji ZUS w trybie art. 83 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy w Krośnie, po rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia

23 listopada 2020 r. (sygn. akt IV U 258/19) oddalił odwołanie S. P.. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że S. P. (ur. (...)) z zawodu walcownik metali, pracujący jako tokarz, frezer, operator obrabiarek sterowanych numerycznie i manualnie, w dniu 7 stycznia 2019 r. wystąpił do pozwanego organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 31 stycznia 2019 r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. S. P. złożył sprzeciw od tego orzeczenia, co skutkowało wydaniem przez Komisję Lekarską Zakładu w dniu 1 marca 2019 r. orzeczenia uznającego wnioskodawcę za zdolnego do pracy. W konsekwencji zaś powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wydał w dniu 8 marca 2019 r. –zaskarżoną w niniejszym postępowaniu – decyzję odmawiającą S. P. prawa do renty. Dokonując następnie w postępowaniu sądowym weryfikacji oceny stanu zdrowia wnioskodawcy z postępowania przed organem rentowym Sąd Okręgowy w Krośnie przeprowadził dowód z opinii biegłych : psychologa i psychiatry , neurologa , internisty -specjalisty chorób wewnętrznych ,oraz pulmonologa ,zaś w oparciu o zgodne konkluzje wszystkich tych opinii (przy uznaniu pełnej ich miarodajności tak z uwagi na fachowość biegłych jak i zupełność opinii) , potwierdził zasadnicze ustalenie pozwanego organu rentowego ,iż S. P. w aktualnym stanie zdrowia nie jest osobą choćby częściowo niezdolną do pracy , przy uwzględnieniu posiadanych przez niego kwalifikacji zawodowych . Jak podkreślił bowiem Sąd I instancji ,opierając się w tym względzie w zupełności na ww. opiniach biegłych (tak głównych jak i uzupełniających) choć u wnioskodawcy występują: zaburzenia depresyjno-lękowe, astma oskrzelowa, bezdech senny ,nadciśnienie tętnicze, a także zespół bólowy szyjny i lędźwiowo-krzyżowy na podłożu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, to jednak aktualny stopień zaawansowania tych schorzeń nie upośledza w istotny sposób sprawności jego organizmu w stopniu stanowiącym o niezdolności do pracy. Zaburzenia depresyjno-lękowe nie mają bowiem ciężkiego przebiegu i nie wymagają intensywnej farmakoterapii , astma oskrzelowa jest

dobrze kontrolowana podobnie jak nadciśnienie tętnicze ,a schorzenia neurologiczne nie dają objawów korzeniowych i są w stanie remisji . Wobec powyższego Sąd I instancji odrzucił zarzuty wnioskodawcy do ww. opinii uznając ,że mają one charakter jedynie polemiczny , przy jednoczesnym oddaleniu dalej idących wniosków dowodowych odwołującego się (w tym o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza ortopedy w związku z dolegliwościami prawego łokcia jako powstałymi już po wydaniu zaskarżonej decyzji, pomijając jednocześnie wnioskowane przez S. P. dowody osobowe z przesłuchania w charakterze świadków lekarzy orzeczników ZUS jak też z nagrania przebiegu jego badania przez Komisję Lekarską Zakładu) .W świetle więc powyższego ustalenia o zdolności do pracy odwołującego się, Sąd Okręgowy w Krośnie, dokonując oceny prawnej sprawy, przy powołaniu art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Fundusz Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.) stwierdził, że wnioskodawca S. P. nie spełnił zasadniczej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia rentowego, jaką jest niezdolność do pracy. W podstawie prawnej wyroku, oprócz wyżej wskazanego przepisu prawa materialnego, powołany został art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 23 listopada 2020 r. zaskarżony został przez wnioskodawcę S. P., który w apelacji z dnia

4 stycznia 2021 r., jak i w piśmie procesowym z 10 września 2021 r.-zarzucając, że w sprawie nie zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności faktyczne , co doprowadziło do błędnej oceny stanu jego zdrowia jako stanu nie sięgającego granic niezdolności do pracy (przez nieuzasadnione przyjęcie pełnej mocy dowodowej opinii biegłych lekarzy powołanych w sprawie, które w jego ocenie są nierzetelne i niewiarygodne) - wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji .W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego apelujący zarzucał , że opinie powołanych w sprawie biegłych nie zasługują na obdarzenie ich przymiotem miarodajności jako ,że są to opinie niepełne , bo nieodpowiadające na wszystkie stawiane przez niego pytania, niezależnie od tego , że sposób przeprowadzania jego badania przez biegłych budzi poważne wątpliwości ,podobnie jak uprzednio gremiów orzecznich ZUS ,czego Sąd I instancji jednak nie uwzględnił . W konsekwencji skarżący wnioskował o przeprowadzenie w postępowaniu apelacyjnym , nieuwzględnionych przez Sąd I instancji, dowodów, w tym z zeznań świadków –lekarzy orzeczników ZUS ,jak i nagrania przebiegu jego badania przez Komisję Lekarską Zakładu . Końcowo skarżący zauważał, że od 2 lat pozostaje bez zabezpieczenia finansowego, a jego stan zdrowia wciąż się pogarsza .

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. nie ustosunkował się do treści apelacji wnioskodawcy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację wnioskodawcy S. P., zważył co następuje;

Wniesiony przez wnioskodawcę środek odwoławczy nie może odnieść pożądanego skutku. Zaskarżony bowiem wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 23 listopada 2020 r. jest – w ocenie tut. Sądu – trafny i odpowiada prawu, zaś w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie występują jakiegokolwiek przesłanki zaskarżenia mogące wyrok ten wzruszyć, w szczególności te, które sąd drugiej instancji ma na uwadze z urzędu (art. 378 § 1 k.p.c.).

Przede wszystkim już na wstępie podkreślić należy ,że postępowanie sądowe w sprawie o świadczenie rentowe , będące kontynuacją postępowania przed ZUS , ma na celu weryfikację dokonanej w postępowaniu administracyjnym oceny stanu zdrowia ubezpieczonego (w drodze jedynie właściwego w takich razach dowodu osobowego z opinii biegłego lekarza czy specjalisty względnie zespołu biegłych , por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2014r.,I UK 427/134,LEX nr 1511380), przy czym co do zasady ocena ta dotyczy stanu zdrowia wnioskodawcy istniejącego na dzień wydania zaskarżonej decyzji (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03, OSNP 2005/3/43 i 7 lutego 2006 r. I UK 154/05, LEX nr 272581). Powyższe uwagi są zaś o tyle istotne , że wszelkie zarzuty skarżącego dotyczące przebiegu jego badań przez lekarzy orzeczników Zakładu tracą na znaczeniu w kontekście badań weryfikacyjnych przeprowadzonych w postępowaniu sądowym przez biegłych lekarzy i specjalistę psychologa (postępowanie sądowe w tej kategorii spraw

nie skupia się na wadliwościach procedowania organu rentowego ale na wadach decyzji wynikających z naruszenia prawa ,w oparciu o własne ustalenia sądu orzekającego – por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2018 r. III AUa 1880/17 , LEX nr 2935680) , co czyniło bezzasadnym jego wnioski dowodowe o przesłuchanie w charakterze świadków ww. orzeczników ZUS jak też przeprowadzenie dowodu z zapisu nagrania przebiegu jego badania przez Komisję Lekarską Zakładu . Jednocześnie nie mógł być uwzględniony wniosek o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego lekarza ortopedy z uwagi na dolegliwości prawego łokcia wnioskodawcy , jako że –jak słusznie podniósł to już Sąd I instancji – było to nowe schorzenie (skutkujące zresztą jedynie zleceniem wykonania zabiegów fizjoterapeutycznych) powstałe już po wydaniu zaskarżonej decyzji , pozostające więc poza oceną orzeczników ZUS (zaświadczenie o stanie zdrowia wnioskodawcy nie wskazywało na tego rodzaju schorzenie ortopedyczne). W świetle więc powyższego należało jedynie ocenić czy dokonane przez Sąd Okręgowy w Krośnie zasadnicze w sprawie ustalenie o braku niezdolności do pracy skarżącego , miało swoje podstawy , a więc czy uznanie przez ten Sąd , że opinie biegłych sądowych na jakich oparł się w tym ustaleniu są w pełni miarodajne, było prawidłowe . W tym zaś zakresie stwierdzić z całą mocą przyjdzie ,że dokonana przez Sąd Okręgowy w Krośnie ocena opinii biegłych – jako dowodów w pełni miarodajnych - nie była oceną dowolną, ale mieszczącą się w granicach oceny swobodnej o jakiej stanowi art. 233 § 1 k.p.c. mający swe pełne zastosowanie, także do oceny dowodu z opinii biegłych. Sąd Okręgowy dzieląc bowiem zgodne konkluzje wszystkich opinii (pięciu biegłych) o braku podstaw do uznania wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy, miał na względzie te wszystkie wypracowane w orzecznictwie sądowym kryteria oceny tego rodzaju dowodu, które przemawiają za przyjęciem jego miarodajności (bliżej o tych kryteriach w orzeczeniach Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1990 r. I PR 148/90 OSP 1991 nr 11-12, poz. 300 , czy z dnia 14 września 1995 r. II URN 31/95 OSNAP 1996 r., nr 7, poz. 103). Tak więc zauważyć należy , że ww. biegli dysponowali wiadomościami specjalistycznymi, niezbędnymi do stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy (dobór biegłych uwzględniał wszystkie występujące na dzień złożenia wniosku rentowego u skarżącego schorzenia), a z kolei wydanie opinii poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz przeprowadzonym z nim wywiadem i jego badaniem przedmiotowym. Biegli nadto w wyczerpujący sposób uzasadnili swoje stanowisko o braku niezdolności do pracy odwołującego się poprzez stwierdzenie, że :stan psychiczny wnioskodawcy nie wykazuje ciężkich zaburzeń nastroju czy występowania głębokich zaburzeń funkcji poznawczych i w związku z tym odwołujący się nie wymaga intensywnej farmakoterapii (w tym miejscu odnotować też przyjdzie ,że w zaświadczeniu lekarza psychiatry z dnia 11 maja 2017 r. ,k- 61 dokumentacji orzeczniczol- lekarskiej ZUS, wyraźnie stwierdzono, że wnioskodawca jest zdolny do podjęcia pracy na dotychczasowym stanowisku) , nadciśnienie tętnicze i astma oskrzelowa są dobrze kontrolowane , przy czym badanie spirometryczne potwierdza prawidłową drożność drzewa oskrzelowego i pełną wydolność oddechową organizmu , z kolei dolegliwości neurologiczne związane z zespołem bólowym szyjnym i lędźwiowo- korzeniowym na podłożu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa , nie upośledzają funkcji chodu jak też nie upośledzają czynności manualnych wnioskodawcy. Nie stwierdza się też objawów korzeniowych rozciągowych oraz deficytów korzeniowych . Jednocześnie opiniujący w sprawie biegli mieli na względzie w jakim charakterze wnioskodawca był zatrudniony i jakie posiada kwalifikacje zawodowe (odnotowując to wyraźnie w swoich opiniach) co stanowi o tym ,że dokonana przez nich ocena stanu zdrowia S. P. uwzględniła wszystkie przewidziane w art. 13 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kryteria niezbędne do uznania wystąpienia niezdolności do pracy . W tym stanie rzeczy i z wyżej naprowadzonych względów zgodne konkluzje wszystkich opiniujących o braku tej niezdolności w przypadku odwołującego się musiały być wiążące dla sądu orzekającego. Równocześnie podkreślić należy ,że samo niezadowolone strony z wniosków końcowych opinii nie stanowi podstawy do kontynuowania postępowania dowodowego (przeprowadzenia dowodu z opinii innych biegłych) por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2008 r. I UK 91/08, LEX nr 785520. Tym samym – wbrew zarzutom skarżącego - stwierdzić należy ,że w przedmiotowej sprawie zapadł wyrok po wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności faktycznych sprawy . Powyższe prowadzi więc do potwierdzenia w postępowaniu apelacyjnym prawidłowości zasadniczego w sprawie ustalenia Sądu I instancji o braku niezdolności do pracy wnioskodawcy S. P. , co skutkować musi podziałem przez Sąd Apelacyjny także oceny prawnej sprawy Sądu Okręgowego w Krośnie o nie spełnieniu przez odwołującego się zasadniczej przesłanki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia przewidzianych w art. 57 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2021 r., poz.291 ze zm.).

Mając więc powyższe na uwadze –z braku dostatecznych podstaw faktycznych i prawnych –na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono o oddaleniu apelacji wnioskodawcy jako bezzasadnej.

Zarządzenie;

1/ (...)(...)

2/ (...)

3/ następnie - w przypadku niewniesienia w ww. terminie przez wnioskodawcę skargi kasacyjnej- akta sprawy zwrócić SO w Krośnie.

Niniejsze pismo umieszczone zostało na portalu informacyjnym w celach informacyjnych i nie wywołuje skutków procesowych: doręczenie wywołujące skutki procesowe na zarządzenie przewodniczącego dokonane zostanie według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego”.

--	--